

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

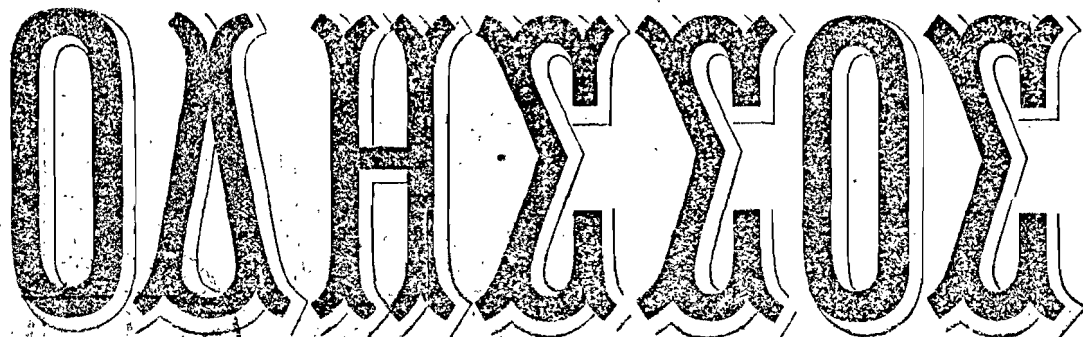
Εσωτερικόν	
Ετήσια.....	λέδα 10.
Εξαμηνίος.....	» 6
Εξωτερικόν	
Ετήσια.....	φρ. 12.
Εξαμηνίος.....	» 7

Αι συνδρομαί γίνονται δεκταί εις χρυσόν, διεθνείς ταχυδρ. επιταγάς, και γραμμάτια της βουλγαρικής τραπεζής δι' επιστολής επί ουράσει.

Αι συνδρομαί πρόπληρώνονται

ΑΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

✽ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ✽

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

✽ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Ι. ΑΡ. 434 ✽

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εν τῇ α.	σελίδι ὁ στίχος	80	ἐκατοστὰ
Εν τῇ β.	»	70	»
Εν τῇ γ.	»	50	»
Εν τῇ δ.	»	30	»

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι ἀναρτήσεις.

Τὰ πρὸς τὴν ὁδοῦ ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δὲν ἀποστέλλονται θεὸν δὲ γὰρ ὡς ἐκδοτέα.

Διὰ πάσης ἀποστολῆς ἐκδίδονται εἰς τὴν ἀποδοτέα.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἑκ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

✽ Β. Ν. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ✽

Εν Βάρνη τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 1891.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ.

Ἐνεκεν τῆς ἐορτῆς τῶν Ταξιαρχῶν ἢ "Ὁδησός", δὲν ἐκδίδεται τὸ πρόσθετος Σάββατον. Ἐπὶ τούτῳ ἐξαιτεῖται τὴν συνῶμην τῶν ἐαυτῆς συνδρομητῶν καθ' ὅσον μάλιστα τὰς τοιαύτας ἐορτὰς ἐπιωφελεῖται χάριν καὶ πάλιν τῶν συνδρομητῶν τῆς διωρθώσεως τὰς ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς τυχόν ἐλλείψεις καὶ παρασκευάζουσα αὐτῷ τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν τριτὴν καὶ ἑβδόμην ἀδόξον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἡανοῦαρίου ὅπως ἀρχεται τὸ δευτέρον αὐτῆς ἔτος. Ἀφοῦ λοιπὸν αὕτη τόσας ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς θυσίας ὑφίσταται ἀφοῦ τόσας δαπάνας κατέβαλε καὶ καταβάλλει παρέχουσα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου αὐτοῖς δις καὶ ἑβδομάδα τὸ φύλλον μετὰ τῆς αὐτῆς σχετικῆς εὐτελεστάτης συνδρομῆς, ἀφοῦ ὁσημέραι βαίνει βελτιούμενη, ὅπως καὶ προσηγομένη, νομίζει ὅτι δὲν ἦτο μεγάλη δυσκολία τὸ νὰ ἀποστείλῃσιν οἱ ἐνταῦθα καὶ ἄλλοι καὶ καθυστεροῦντες αἰσέτι τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐαυτῶν συνδρομῆς, ἵνα μὴ ἀναγκάζηται νὰ ἐρχῆται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ κάμῃ δημοσίᾳ λόγον διὰ χρηματικὸν ποσὸν 6 ἢ 10 λέβων.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΟΤΩΝ.

Ἡ ἐχθρική στάσις τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Διοικητοῦ ἀρνούμενου τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν κοινοτήτων, φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο γεγονός μεμονωμένον, ἀφοῦ σήμερον βλέπομεν ὅτι καὶ ἐν τῇ διοικήσει τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως ἡ αὕτη τηρεῖται ἐκ μέρους τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν στάσις. Ἡ ἐφημερίς τῆς Σοφίας «Σφομποδά» ἐν μακρῷ ἀρθρῷ πραγματεύεται τὴν διαγωγὴν ταύτην τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ἣν χαρακτηρίζει ὡς ἀδικὸν καὶ ἀσύμφορον διὰ τὰς σχέσεις τῶν δύο κρατῶν. Ὁ μακαρίτης Ζαχαρίας Στοιγιάνωφ, λέγει ἡ μνησθεῖσα ἐφημερίς, ἄλλοτε φανατικὸς ἀντάρτης κατὰ τῆς ἐν Εὐρώπῃ τουρκικῆς δεσποτείας μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν παρρησίας, πρῶτος διετύπωσεν τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ τύχη τῆς

Βουλγαρίας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐρωστίας καὶ τῆς ἀντοχῆς τῆς δεσποτείας τῶν Τούρκων ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ. Αὐτὸς διεκήρυξεν διὰ τῶν λέξεων τοῦ πράκτορα ράσλαρ τὴν νέαν τροπὴν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ πεποιθήσεων, κατ' ἀντίθεσιν τῆς ἀρχῆς τῶν Δινκαρδιασλάρ (ὁμοθησκῶν), ἀφοῦ ἐβεβαιώθη τὸ γεγονός ὅτι οἱ ὁμόθησκοι οὗτοι εἰργάζοντο ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ Βαλκανικῇ ἐν γένει πρὸς ἰδιωτελεῖς σκοπούς. Ἡ νέα ἀρχὴ τῶν τοπικῶν καρδιασλάρ (συνχωρίων ἀδελφῶν) ἡ χαρακτηρίζουσα τὴν ἀμοιβαίότητα τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν συμφερόντων μετὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων ἐγένετο δεκτὴ μετ' ἐπενυμίων καὶ συμπαινεῖται ὑπὸ τῆς ἀντιτιμῆς μερίδος τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ. Ἐκτοτε τὰ ὄρματα αὐτοῦ ἐστράφησαν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐν τούτοις ἐκτὸς τῆς ἀποστολῆς δύο Βουλγάρων ἀρχιερέων εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἐτέραν ὠφέλειαν ἡ συνεννόησις αὕτη δὲν προσέπορισεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Πού ἔγκειται ἡ ἡμιχώριος λοιπὸν ἀδελφότης μετὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἐρωτᾷ ἡ συνάδελφος μετὰ τὴν συστηματικὴν ἐξουδένωσιν καὶ τῶν παρασχεθέντων πλεονεκτημάτων; Ἡμεῖς, λέγει δὲν τὴν βλέπομεν.

Τὰ γεγονότα κείναι πρὸ τῶν ἡμετέρων ὀρμάτων. Μετὰ τὰ ἄθλα τοῦ Ζιχνῆ πασσαῖ ἐρχονται σήμερον ἐκεῖνα τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ὁλος ὁ κόσμος γνωρίζει, προσθέτει ἡ «Σφομποδά», ὅτι ἐν τῷ βιλαετίῳ Ἀδριανουπόλεως ἐκ 200 χιλ. βουλγάρων τὸ πλεῖστον ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐξαρχίας. Ἐπομένως ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις ὤφειλε νὰ εὐρύνη τὰ ἀπὸ πολλοῦ ὑφιστάμενα δίκαια αὐτῶν. Ἐν τούτοις τί συμβαίνει; Φαντασθῆτε ὅτι ἐνφ' ἐν Ἀδριανουπόλει ὑπάρχουν 10 χιλ. βουλγάρων, αποτελούντων ἰδιαιτέρως θρησκευτικὴν κοινότητα, ἐν τούτοις δὲν ἔχουσιν δικαίωμα νὰ διορίζωσι μουκτάρην, εἶναι δ' ἡναγκασμένοι νὰ προστρέχωσιν εἰς Ἕλληνα τοιοῦτον. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει κατ' ὅλας τὰς ἐν διαφόροις πόλεσι τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως βουλγαρικῆς κοινότητος εἰς τὰς ὁποίας 100 οἰκίαι Ἕλληνικαὶ ἔχουσιν ἴδιον μουκτάρην ἀλλὰ καὶ 500 βουλγαρικαὶ δὲν ἔχουν. Καὶ ὅλα ταῦτα μετὰ τὴν ἐμπρακτικὴν καθιέρωσιν τῆς μετὰ τῶν Τούρκων καὶ βουλγάρων ἀδελφότητος. Οὐχ ἦτον δὲν κατηγοροῦμεν ἐπὶ αὐτοῖς ἐπὶ συστηματικῇ διωγμῇ τοῦ βουλγαρικοῦ στοιχείου διότι ἔχομεν πολλὴν πί-

στιν καὶ ἐλπίδα ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κεντρικὴ κυβερνήσις θὰ ἀνορθώσῃ τὰς γενομένας ἀδικίας ὅπως ἡ ἐπελθοῦσα μετὰ τῶν δύο γειτόνων ἐθνῶν διάστασις μὴ εὐρυνθῇ.

Η «ΣΦΟΜΠΟΔΑ» ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Ἡ ἐν Σοφίᾳ βουλγαρικὴ συνάδελφος «Σφομποδά» ἀγγέλλουσα τὴν ἐκλογὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η' λέγει ὅτι καθ' ὅς ἔχομεν πληροφορίας ὁ ἐν Κωνσταντίνῳ πρέσβυς ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς Νελίδωφ, ὡς καὶ ὁ Ἕλλην τοιοῦτος Μαυροκορδάτος ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, παντοῖα ὅσα μετεχειρίσθησαν ἐξαγοραστικά μέσα ὑπὸς ἐκλεγτὴν ὁ ἄλλοτε Πατριάρχης Ἰωακείμ γνωστὸς ὡς ὑπέικων τῇ ρωσικῇ διπλωματίᾳ.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς διετάχθη παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του νὰ ὑποστηρίξῃ πάσῃ θυσίᾳ τὸν Νελίδωφ, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἀφειδῶς διενεμήθησαν χρήματα. Τὴν πρωτὴν τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ τούτῳ πράκτωρ τῆς ρωσικῆς πρεσβείας μετέβη εἰς Φανάριον με ἐντολὴν ὅπως δαμοιράσῃ τὸ μέγα χρηματικὸν ποσὸν ὅπερ μετ' αὐτοῦ ἔφερεν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ Ἰωακείμ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ρωσικὴ διπλωματία ἀπεπειράθη ὅπως ἐξαγοράσῃ καὶ γνωστὸν Ἕλληνα τραπεζίτην μεγίστην ἔχοντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν πατριαρχικῶν ὅπως ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς ρωσικῆς διπλωματίας, ἀλλ' ἡ πρότασις ἀπερρίθη. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπιρροὴν Ἕλληνας ἔχοντες ἐλαστικωτέραν τὴν συνείδησιν συνήργησαν τῷ Νελίδωφ ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν ἀπέβησαν ἐπὶ ματαίᾳ.

Βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ Νελίδωφ ἂν καὶ ἦν εἰθισμένος εἰς παρομοίου εἵδους ἀποτυχίας, ἡ τελευταία τοιαύτη προσέβαλε λίαν αὐτόν, καθόσον ἦν συνδεδεμένη μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν περὶ τὴν 9ην ὥραν τουρκιστὶ ἰδιαιτέρος διαγγελεῖς τῆς Α. Υ. τοῦ Μεγάλου Βεζύρου ἀποσταλὲς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἠδόκησεν ἵνα τῇ ἐπαύριον Σάββατῳ τὴν 7ην τουρκιστὶ δεχθῇ ἐν ἐπισήμῳ ἀκροάσει τὴν Α. Θ. Π. τὸν νέον Οἰκουμενικόν

Πατριάρχην. Μετὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Α. Α. Μ. παρουσίαν ἡ Α. Θ. Π. Νεόφυτος ὁ Η' μετέβη ἐκ τῶν ἀνακτόρων εἰς τὴν Υ. Πύλιν, διερχόμενος διὰ Σαρκεδζή. Ἐκεῖ ἀνέμενον τὴν Α. Θ. Π. οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μικτοῦ Συμβουλίου ἔφ' ὧν συνοδευόμενος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπεσκέφθη ἐν τῇ Υ. Πύλῃ τὴν Α. Υ. τὸν Μέγαν Βεζύρην καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐν ἐπισήμῳ παρατάξει καὶ πομπῇ κατηύδυνθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Ἐνθα κατὰ τὰ εἰδισμένα ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις Αὐτοῦ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Τὸν ἐπὶ τῇ ἐγκαθίδρυσει τῆς Α. Θ. Π. νενομισμένον λόγον ἀπήγγειλεν ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ ὁ ιερολογιώτατος κ. Γ. Δάριζας διευθυντῆς καὶ Ἀρχισυντάκτης τῆς Εκκλ. Ἀληθείας εὐρυμαθὴς καὶ ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ ἐκ τῶν ἀρίστων.

Ἐξεδόθη ὁ αὐτοκρατορικός Ἰσραῆλς ὁ ἐπικυρῶν τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Θαδωρίου κ. Σπυρίδιανος ὡς πατριάρχου Ἀντιοχείας. Τὸ σχετικὸν Βεράκιον ἀποστέλλεται προσεχῶς τῇ Αὐτοῦ Μακαριότητι εἰς Ἱεροσόλυμα ὅθεν ἀμέσως θὰ μεταβῇ εἰς Δαμασκόν.

Η «ΟΛΗΣΣΟΣ» Τῇ «ΤΖΕΡΝΟ ΜΟΡΕ».

Ἡ Βουλγαρικὴ ἐφημερίς «Τζέρνο Μορέ», διὰ δευτέραν ἤδη φοράν ἐπιπλήττει ἡμᾶς ὡς πολὺ ἀσχολομένους περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ὀλιγωροῦντας δὲ τὰ ἐγγύρια. Ἐφ' ὅσον τὸ πρᾶγμα περιορίζετο εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἐβλαψάμεθα περιττὴν καὶ πλεονάζουσαν πᾶσαν ἐξηγήσιν καὶ ἀπάντησιν. Δὲν εἶναι ἐν τούτοις τῆς αὐτῆς φύσεως τὰ γραφόμενα τῆς «Τζέρνο Μορέ», ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς ἀριθμῷ Κατ' αὐτὰ ἡ «Ὁδησός» ἰσχυρίσθη δῆθεν ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβερνήσις κατέσχε τὰ ἔσοδα τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Βάρνης, καὶ ὅτι τῆς Κυβερνήσεως ἐπιλαμβανομένης τῶν εἰσοδημάτων τούτων ἡ κοινότης κατεστρέφεται κλπ. κλπ.

Εἰς τὴν Βουλγαρικὴν συνάδελφον ὀφείλομεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι κακῶς μετεδόθη αὐτῇ ἡ ἐννοία τοῦ παρ' αὐτῆς σχολιαζομένου διαφύρου ἡμῶν. Ἐν αὐτῷ οὐδεὶς λόγος γίνεται περὶ κυβερνήσεως, ἀλλὰ περὶ διαδήματος τοῦ ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν φόρων οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου. Μὴ νομίσῃ δὲ ἡ «Τζέρνο Μορέ», ὅτι ἐν τῷ προ-

σώφω τοῦ ὑπαλλήλου ἡμεῖς θεωροῦ-
μεν ὡς ἐκπροσωπημένην τὴν Κυ-
βερνήσιν ἡτοι τὴν ἀνωτέραν καὶ κεν-
τρικὴν ἐξουσίαν. Εἶναι ἀληθές ὅτι καὶ
τὰ κατώτερα ὄργανα τῆς διοικήσεως
ἀνήκον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐξου-
σίας ταύτης, ἀλλὰ ἐν στενῇ καὶ ὡ-
ρισμένῃ κύκλῳ δικαιοδοσίας καὶ ἁρ-
μοδιότητος, ἐντὸς δὲ τῶν ὁρίων τού-
των ἀφίσταται αὐτοῖς πρὸς τὰς αὐτο-
κρατίαν καὶ ἐλευθερίαν περὶ τὴν ἐξά-
σκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, συμ-
φώνως βεβαίως πρὸς τοὺς νόμους.
Ἡμεῖς λοιπὸν τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
τούτου τῆς τοιαύτης ἡ τοιαύτης παρὰ
τῶν κατωτέρων διοικητικῶν ὀργάνων
ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς τῶν δια-
τάξεων τοῦ νόμου δράσιν δὲν συγχέ-
ομεν πρὸς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως,
ἥτις εἶναι ἡ ἀνωτάτη καὶ κεντρικὴ
ἐξουσία τοῦ Κράτους. Θὰ πεισθῇ δὲ
καὶ ἡ Βουλγαρικὴ συνάδελφος περὶ
τούτου ὅταν πληροφορηθῇ ὅτι δύναν-
ται νὰ συμβαίνειν λάθη ἐν τῇ ἐνερ-
γείᾳ τῶν κατωτέρων καὶ ὑπαλλήλων
ἀρχῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐσμέν
βέβαιοι ὅτι συμβαίνει.

Δὲν εἶναι δὲ ὀλιγώτερον ἀληθές ὅτι
λάβας τοιοῦτον ὡς ἡξιώσαμεν, δύ-
ναται οὐχὶ νὰ κατασφραγίσῃ ὡς δια-
τείνεται τὸ "Τζέρνο Μορέ", ἀλλὰ νὰ
ἐπιφέρῃ τὸ κλείσιμον τῶν σχολείων
ὡς ἡμεῖς ἐγράψαμεν, ἐλλείψει μέ-
σων συντηρήσεως. Εἶναι αὐταπόδει-
κτος ὁ ἰσχυρισμός μας ἡ ὅπως ἔχῃ
ἀνάγκην ἀναπληρώσεως.

Περὶ τῶν ἀγαθῶν προθέσεων τῆς
Κυβερνήσεως, ὡς ἀνωτέρω εἰπομεν
δὲν εἰχομεν ἀνάγκην τῶν διαβεβαι-
ώσεων τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος
ὅπως πεισθῶμεν. Τούτο διετρανώσα-
μεν ἡμεῖς καὶ ἄλλοτε, προκειμένου
περὶ ἄλλης ὑποθέσεως τῆς αὐτῆς
κοινότητος, ἐξεργαζόμενοι τὴν γνῶ-
μην ὅπως αὕτη μετ' ἀσφαλείας καὶ
ἐμπιστοσύνης ἐκζητήσῃ τὴν ἀσκήσιν
τῶν φιλοδικαίων προθέσεων ὑπ' ὧν
ἀναμφισβητήτως ἐμφύεται ἡ Κυ-
βέρνησις.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, προ-
νοοῦμεν ὅτι δὲν ἔχουσι λόγον ὑπάρξε-
ως καὶ αἱ ἄλλαι αἰτιάσεις καὶ κα-
τηγορίαι τοῦ Βουλγαρικοῦ φύλλου κα-
τὰ τῆς "Ὀδησσού", ὡς ἐνσπειρού-

σης διήθεν μίσους μετὰ τοῦ ἐγγω-
ρίου Ἑλληνικοῦ πληθουςμοῦ κατὰ τῆς
Κυβερνήσεως, καὶ ὑποδοχέουσης τὴν
διάστασιν τῶν δύο ἐθνῶν διὰ τῆς
ἀντιπαθείας ἣν διήθεν ὑποδαυλίζει
ἐν τῇ συνειδήσει τῶν Ἑλλήνων Βουλ-
γάρων ὑπηκόων.

Η ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης
Κυριακῆς κατὰ τυχαίαν σύμπτωσιν
ἐπεσκέφθημεν τὴν αἰθουσαν τῶν
παραδόσεων τῆς προτεσταντικῆς ἐ-
ταιρίας, ἥτις ὑπὸ τὴν προστασίαν
τῆς ἀνεξίθρησκείας ἀκαλύπτως ἀνα-
γνωρίζεται ἐν τοῖς κράτεσι, προσ-
τατεύεται ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κα-
ταστρέφει τὴν οἰκογενειακὴν εἰρή-
νην καὶ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθή-
σεις τῶν ἀτόμων. Ὡς βιοῦντες ἐν
Βουλγαρίᾳ ἐνδιαφερόμεθα ἀνεξαι-
ρέτως περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ὀρθόδο-
ξων ἡμῶν ἀδελφῶν, ἀνεξαρτήτως
ἐθνικότητος καὶ φυλῆς. Φαντάσθη-
τε ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκκλησίς ἡμῶν
ὅταν ἴδαμεν τὴν ἐν λόγῳ αἰθου-
σαν πλὴρ ἁνδρῶν, γυναικῶν
καὶ παιδιῶν ἀκροωμένων ἀνοικτῇ
τῇ στόματι τοῦ κ. Παλαμίδωφ, τοῦ
ἐνταῦθα διδασκάλου τοῦ προτεσταν-
τισμοῦ, λαλοῦντος τὴν μητρικὴν
(βουλγαρικὴν) αὐτοῦ γλῶσσαν, τὴν
τουρκικὴν, τὴν ἑλληνικὴν καὶ εἰ-
τινα ἑτέραν εὐρωπαϊκὴν καὶ δι-
δάσκοντος δημοσίᾳ εἰς βουλγα-
ρικὴν καὶ τουρκικὴν γλῶσσαν. Καὶ οἱ
μὲν πλείστοι τῶν παρόντων ἀνῆκον
εἰς τὴν ἀδελφὴν ἁρμενικὴν Ἐκκλησίαν
(ὡς διότι ἦν ἡ πρω-
ρισμένη ἡμέρα τοῦ τουρκιστὶ διδά-
σκειν), ἀρκοῦντες Βούλγαροι, ὀλί-
γοι Τούρκοι καὶ ὀλίγοι Ἕλληνες.

Ἡ ἀνεξίθρησκεία εἶναι βεβαίως
τὸ λάβαρον καὶ τὸ σύμβολον τοῦ
χριστιανισμοῦ καὶ παντὸς χριστια-
νικοῦ καὶ πεπολιτισμένου κράτους
καὶ ἐπομένως καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ
δέον νὰ βασιλεύῃ καὶ ὄντως βα-
σιλεύει ἡ δικαία καὶ ἐλευθερόφρων
αὕτη ἀρχή· ἀλλ' ἡ ἀνεξίθρησκεία
δὲν περιέχει καὶ τὴν ἐννοίαν τοῦ
προσηλυτισμοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν
ἀποστερεῖ τοὺς ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ
τὴν προστασίαν αὐτῆς τιθεμένους
τοῦ δικαιώματος τοῦ συνυφαίνειν
τὸ χριστιανικὸν κήρυγμα οὕτω τε-
χνιέντως ὥστε νὰ ἐξευτελίσῃ διὰ
πλαγίων καὶ ρητορικῶν σχημάτων
καὶ τρόπων ἐν τῇ ἐξάψει διήθεν
τοῦ χριστιανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ

τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ προσβάλλῃ
δημοσίᾳ πᾶσαν ἄλλην χριστιανι-
κὴν θρησκείαν καὶ διὰ τὴν ὀρθόδο-
ξον ἐν μέσῳ ὀρθοδόξου κράτους,
ὡς πράττει ὁ κ. Παλαμίδωφ προσ-
βάλλων τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῆς ὀρ-
θοδόξου καὶ ἐν γένει πάσης ἄλλης
χριστιανικῆς πλὴν τῆς προτεσταν-
τικῆς θρησκείας παραπειθῶν καὶ
παρασαλεύων τὰς πεποιθήσεις καὶ
τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν
ἀπλοϊκῶν καὶ εὐαπατήτων αὐτοῦ
ἀκροατῶν.

Τὸ δὲ λυπηρὸν εἶναι ὅτι μετα-
ξὺ τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν εὐρείαν
αἰθουσαν τῆς προτεσταντικῆς διδα-
σκαλίας ἐνθα ὑπάρχει καὶ εἰδός τι
κλειδοκυμβάλου (κατὰ παραγγελίαν
βεβαίως εὐαγγελικὴν πρὸς τέρψιν
τῶν παρευρισκομένων συνοδεύον-
τος τὴν φωνὴν τοῦ ιεροδιδασκά-
λου καὶ ὀλίγων προτεσταντῶν,
διακρίνονται, ὡς τὰ πολλά, πλείστοι
νεανίσκοι, Βούλγαροι, Ἀρμένιοι
καὶ Ἕλληνες οἵτινες ὄντες ἀστή-
ρικτοι καὶ ἀνερμάτιστοι ἐπὶ ἐν τῇ
ἰδίᾳ ἐαυτῶν θρησκείᾳ, ἐκκλησίο-
μενοι δὲ ἀπ' ἑτέρου διὰ τὸ τακτι-
κὸν καὶ ἀρετὴς κήρυγμα τοῦ προ-
τεστάντου ρήτορος (διότι δυστυχῶς
ἡ φιλαρχαία ὀρθόδοξος Ἐκκλησία
ἐξωστράκισε τῶν ἱερῶν ναῶν τὸ
ιερόν κήρυγμα, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ
ιερόν εὐαγγέλιον ἀναπόσπαστον
ἀποτελεῖ τῆς λειτουργίας μέρος
τῶν ἱερουργῶν περὶ ἄλλα σπου-
δαιότερα καὶ πρακτικώτερα ἴσως
τυρβαζομένων) φρονοῦσιν ὅτι οὐ-
δεμία διαφορὰ ὑφίσταται μετὰ
τῆς ἐαυτῶν θρησκείας καὶ τοῦ προ-
τεσταντισμοῦ ἡ τ' ἀληθὲς εἰπεῖν με-
γαλειότεραν εὐρίσκουσιν ἡδονὴν
φοιτῶντες εἰς τὴν παράδοσιν τῆς
διδασκαλίας τῶν προτεσταντῶν
παρὰ εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς θρη-
σκείας τῶν προγόνων αὐτῶν.

Μεταδιδόντες ἐπὶ τοῦ παρόντος
τὰς ὀλίγας ταύτας πληροφορίες
πρὸς γνῶσιν τῶν ἀρμοδίων καὶ
τῶν ἐνδιαφερομένων, γνωρίζομεν
τῷ κλήρῳ, τοῖς διδασκάλοις, τοῖς
γονεῦσιν καὶ πᾶσιν ἐν γένει τὸν
ἐπικείμενον θρησκευτικὸν ὀλεθρον
τὸν ὅποιον διατρέχουσιν οἱ καλῇ
τῇ πίστει καὶ ἐλαφρῇ τῇ διανοίᾳ
ἐπισκεπτόμενοι τὴν αἰθουσαν τῆς
προτεσταντικῆς διδασκαλίας!

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Τὴν πρωτὴν τῆς παρελθούσης Πέμ-
πτης ἀφίκοντο δι' εἰδικοῦ τραίνου εἰς
τὴν Φιλιπούπολιν αἱ Αὐτῶν Β. Ὑψη-

λόγητες ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος, ἡ πριγ-
κήπισσα Κλημεντίνη καὶ ὁ πρίγκηψ Πέ-
τρος Αὐγουστος Λουδοβίκος, Μαρία, Μι-
χαήλ, Γαβριήλ, Ραφαήλ τοῦ Σάξ Κο-
βούρ καὶ Γόθας ἀνεψιὸς τῆς Α. Β. Ὑψη-
τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου, υἱὸς δὲ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρίγκηπος Αὐγού-
στου τοῦ Σάξ Κοβούρ Γόθας καὶ τῆς
πρίγκηπισσας Λεοπολδίνης θυγατρὸς τοῦ
πρῶην αὐτοκράτορος τῆς Βραζιλίας Δὸν
Πέτρου δ' Αλκαντάρα. Αἱ Αὐτῶν Β. Ὑψη-
λόγητες τὴν ἐσπέραν ἐπανέκαμψαν εἰς
Σοφίαν.

Τὸ «Πρακτορεῖον τοῦ Αἱμοῦ» ἐ-
ξουσιοδοτήθη νὰ διαψεύσῃ διὰ τοῦ κα-
τηγόρηματικωτέρου τρόπου τὴν εἰδησιν
τοῦ ἀγγλικοῦ «Χρόνου» περὶ γεύματος,
ὅπερ ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐλαβε διή-
θεν ἐκτὸς τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους
κατὰ τὴν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ρεῖλου δια-
μονὴν αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν ὑποθετικῶν
προπόσεων, αἵτινες διήθεν ἐγένοντο ὑπὸ
τοῦ πρίγκηπος καὶ ἐνὸς ἀγγλοῦ δημο-
σιογράφου. Ἡ εἰδησις αὕτη εἶναι καθαρὰ
κακόβουλος ἐπιπόνησις, χαλκευθεῖσα
ὑπὸ γνῶστοῦ χαλκεῖου ψευδῶν εἰδησεων.

Ὁ ἄλλοτε διευθυντὴς τοῦ Τηλέ-
γραφοταχυδρομικοῦ σταθμοῦ Στενιμά-
χου Μίλκωφ, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶχε
κλέψει τὸ ταμεῖον καὶ γίνεαι ἄφαντος,
συνελήφθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην καὶ
ἤχθη εἰς Σοφίαν.

Απὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου, ἡρ-
ξαντὸ λειτουργοῦντα τὰ δημοτικὰ σχο-
λεῖα, Φιλιππουπόλεως, ἐκλείουσης σχε-
δὸν καθ' ὅλοκληρίαν τῆς ἐπιδημίας τῆς
ὀστρακιάς.

Τὰ ἐν Σοφίᾳ δημοτικὰ σχολεῖα ἔ-
τιν' ἀσυνεπείᾳ τῆς ὀστρακιάς δὲν ἐλεί-
τουργοῦν, ἀπὸ τῆς πρώτης τρ. ἡρξαντα
λειτουργοῦντα, ἐπειδὴ τὸ υγειονομικὸν
συμβούλιον εὗρεν ὅτι ἡ ἀσθένεια σχε-
δὸν ἀπεσοδήθη καὶ ἐνταῦθα δὲ καθὰ
πληροφορούμεθα ἡ ἀσθένεια εὐρῇ
γκέται εἰς ὕφεσιν καὶ πιστεύομεν ὅτι
μετὰ πολὺ ἀρξονται λειτουργοῦντα τὰ
ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει δημοτικὰ σχολεῖα.

Γραμματεὺς τοῦ ἐν Σοφίᾳ διπλω-
ματικοῦ πρακτορείου τῆς Σερβίας ἀντὶ
τοῦ κ. Σφιλοκόβιτς διωρίσθη ὁ κ. Μπαϊ-
ρακτάρωβιτς, ὅστις καὶ ἀφίκετο εἰς Σο-
φίαν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην.

Ὁ γνωστὸς ὑπουργὸς παρὰ τῷ
βασιλεὶ Μιλάνῳ Μιχάτοβιτς ἐδημοσί-
ευσε ἀρκετὰ περιεργὸν ἄρθρον ἐν τῇ
ἀγγλικῇ «Σημαίᾳ» πραγματοῦμενον
τὸ περὶ τῆς προόδου καὶ τῆς ὑπάρξεως
τῶν βαλκανικῶν κρατῶν ζήτημα. Ὁ κ.
Μιχάτοβιτς ἐπαινεῖ τὴν μέχρι τοῦδε
σοφὴν πολιτικὴν τοῦ Σουλτάν Χαμὶδ
διαβεδαῖ δὲ ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν
πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Βουλγαρίας καὶ
Σερβίας ἐννοοῦν ὅτι ἡ διαρκὴς ὑπαρ-

(49) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ • ΟΔΗΣΣΟΥ • (49)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΕΝ Τῇ ΕΠΙΚΤῇ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ.

[Συνέχεια].

— Ἀπαντὰ τὰ ἐγγράφα τῆς εὐγενείας του ἐν-
σφραγίστα θὰ μοῖ πεμπθῶσιν.

— Τούτο, εἶναι, τετελεσμένον· ἐξοχάτε, ἐ-
πρόσθεσεν ὁ ἀξιωματικὸς. Τὰ ἐγγράφα ἐρίσκον-
ται εἰς τὸ γράφειον.

— Ἐχει καλῶς ἀνήντησεν ὁ Ὁρλῶφ. Παιδίον
δένυσθε νὰ μὴ ἀνησυχεῖτε ὡς πρὸς τὴν τέχνην
τῆς γυναικὸς σας. Πρόσμενε ὀλίγον. Εἶτα στρα-
φεῖς πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν εἶπε καὶ σὺ πῆγαινε
γὰ προσκαλεσθῇ τὸν κομιστὴν τῶν ἐγγράφων,

— Ἀλλ' αὐτὸς Ὑψηλότατε ἀπῆλθεν ἵνα...
Ὁ Ὁρλῶφ διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς ἐδήλω-
σεν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὅτι μικροῦ δεῖν νὰ προ-
δοθῇ.

— Ἐχει καλῶς τῷ εἶπεν, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐ-
κτέλεσον τὴν ὑπηρεσίαν ὡς σὲ διέταξα. Καλὴν
ἐντάμωσιν, κύριε Δοστέφσκη! Ἐλπίζω ὅτι ὅταν
παρουσιασθῇτε ἐνταῦθα ἐκ δευτέρου, ἢ ὅταν ἐμ-
φανισθῇτε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, νὰ ἦσθε προ-
νιμώτερος καὶ νὰ ὁμολογήσῃτε τὸ πᾶν.

Ὁ Δοστέφσκη δὲν ἀπήντησεν, ὁ δὲ Ὁρλῶφ
ἀπειλῶν πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐψιθύρισεν.

— Μοὶ φαίνεται πολὺ ἐπίμων ὁ κύριος. Ἀλλ'
ἐδῶ ἡμεῖς ἐξημερώσαμεν μάλλον αὐτοῦ πεισμα-
τώδεις καὶ ἐχεμύθους.

Φθάσαντες εἰς τὸ τμήμα τῶν κλητῶν περι-
έβαλον τὸν Δοστέφσκη διὰ βαρυτέρων δεσμῶν
καὶ ἀδίκησαν αὐτὸν εἰς τὸ φρούριον ἐντὸς κλει-
στῆς ἀμάξης, ὡς πρᾶττε πάντοτε ἡ ἐν Ρωσσίᾳ
μυστικὴ ἀστυνομία, ὅταν θέλῃ νὰ ἀποκρύψῃ ἀπὸ
τὰ ὄμματα τοῦ λαοῦ παρομοίου εἶδους ἐπιφανεῖς
ἀνδρας.

Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν ὁ μέγας ποιητὴς ἐν τῷ φρου-
ρίῳ μακρὰν τοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινωνίας, καὶ

ὡς διὰ παντός, ἐσκέπτετο τὴν οὐχύνον του,
μετὰ τῆς ὁποίας διήλθεν ἐνδόξους καὶ ἐντυχεῖς
ὅσον καὶ δυστυχεῖς ἡμέρας, ἥτις τὸν ἐλάτρευε
περιπαθῶς, ἀλλ' ὁ σφοδρὸς ἔρως καὶ ἡ τυφλὴ
πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσις τῆς ὁποίας τῷ ἐπροξένει
καὶ ἡμέρας δυστυχίας καὶ βασάνων.

Τὰς σκέψεις ταύτας διέλυσαν τρεῖς κτύποι ἀ-
κουσθέντες εἰς τὸν τοῖχον τὸν χωρίζοντα τὸ κε-
λίον τοῦ ἀπὸ γειτονικὸν τοιοῦτον. Οἱ κτύποι ἡρ-
ξαντο βραδύτερον γινόμενοι συχνότεροι ἄλλοτε
μὲν κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἄλλοτε διεκόποντο.

Φαίνεται ὅτι ἦτο μέσον συνεννοήσεως· ἀλλ' ὁ
δυστυχὴς ποιητὴς δὲν εἶχε σπουδάσει τοιαύτην
γλῶσσαν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ.

Ὁ ἥλιος ἤρξατο διαγράφων τὴν φριχμὴν
αὐτοῦ ἐν τῷ στερεώματι τροχιάν, αἱ δὲ χρυσο-
πόρφυροι αὐτοῦ ἀκτίνες, εἰσέδυσαν λαθραίως διὰ
τοῦ ἀνοιγέντος παραθύρου τοῦ κελίου, ὅπου ἦν ὁ
Δοστέφσκης. Ἦτον ὁ δεσμοφύλαξ, ὅστις ἤνοιξε
τὸ παράθυρον καὶ ἔδωκε τῷ Δοστέφσκη πινά-
κιον ζωμῶ (Μπότες) λίτραν ἄρτου καὶ δοχεῖον
ὕδατος. Ὁ Δοστέφσκης ἐχάρη μεγάλως ἰδὼν
τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας, ὡς χαίρει παιδίον ἐπαυ-
θλέπον ἐκ τῆς ἀπουσίας τῆς μητέρας του, ἀλλ'

ἦτον ὄνειρον. Ἀμέσως ὁ δεσμοφύλαξ ἐκλείσσε
τὴν θύριδα καὶ πολὺ σκότος ἐκάλυψε τὰ περίε-
τον Δοστέφσκη.

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

Ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Πετρούπολιν καὶ διέμει-
νεν ἐν αὐτῇ φρασ τινὰς, ἀδύνατον νὰ μὴ γνω-
ρίσῃ τὴν ὁδὸν Μηλιόναχα. Ἡ σειρά αὐτῆ τῶν
μεγάρων, ἥτις ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ ἀ-
νακτόρου τελευτᾷ εἰς τὴν μεγάλην πλατείαν εἰς
τὴν ὁποίαν συχνάκις ἐκτυμνάζονται οἱ στρατιῶ-
ται τῆς Πετρούπολεως.

Ἀντικρὸ τῆς πλατείας ταύτης κεῖται τὸ ἄλλοτε
μεγαρον τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, νῦν δὲ στρα-
τῶν του συντάγματος «Μεταμορφώσεως» τῆς Αὐ-
τοκρατορικῆς φρουράς, ἐναντι δὲ αὐτοῦ ἑτέρα
οἰκία τετραόροφος μετὰ πρασίνοῦ ἐπιστεγάσματος.

Αἱ οἰκίαι τῆς ἀριστοκρατικῆς ταύτης ὁδοῦ εἰνε
ἐστρωμέναι ἀριστοκρατικῶς, διότι πάντες οἱ οἰ-
κούντες αὐτὰς προσπαθοῦσι νὰ φαίνωνται ἀριστο-
κράται ἂν καὶ πράγματι δὲν εἶναι τοιοῦτοι καθὼς
συμβαίνει εἰς τὴν χθρὰν του στρατηγῶν Γουρ-
κόβσκη, κρατοῦσαν ὑπ' ἐνδοικὸν δωμάτιον ἐν

ζης των δύο τούτων κρατών είναι δι-
νατή έως ου ο Σουλτάνος βασιλεύει ἐν
Κωνπόλει.

Ἡ πεποίθησις, ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῶν
κρατῶν τοῦ Αἴμου, λέγει ὁ Μιγάτο-
τοβιτς, εἶναι στενῶς συνδεδεμένη μετὰ
τῆς κυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τοῦ
Βοσπόρου, περισσώτερον διαδίδεται με-
ταξὺ τῶν ἐθνῶν τοῦ Αἴμου. Ἡ διὰ-
κεία τῆς τουρκικῆς δυναστείας ἐν Εὐ-
ρώπῃ ὑπὸ πολλῶν θεωρεῖται ὡς ἀσφά-
λεια τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Τοῖς ἐν Σοφίᾳ, ἐξακολουθεῖ ὁ Μι-
γάτοβιτς, συ φέρει ἡ παράταξις τῆς
τουρκικῆς δυναστείας ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ
βουλγαρος ὑπουργὸς τῷ 1886 ἀκόμη
ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ταύτην ὅτι ὁ ἡγε-
μὼν Ἀλέξανδρος ἐκέφθη νὰ συστήσῃ
βαλκανικὴν ὁμοσπονδίαν μεταξὺ τῶν
μικρῶν κρατῶν. « Ἀνευ τῆς συμμέ-
λειος τῆς Τουρκίας, εἶπεν ὁ ὑπουργός,
βαλκανικὴ συμμαχία εἶναι τοῦτ' αὐτὸ
ἀνοήσια· ἡμεῖς τὰ μικρὰ κράτη δυνά-
μεθα νὰ ὑπάρξωμεν μόνον τῇ προστά-
σει τῆς Πύλης, ὁ δὲ Σουλτάνος πρέπει
νὰ ἴσῃ ὑποστηρικτὴς καὶ υπερασπιστὴς
τῆς συμμαχίας ταύτης ».

— Αἱ περιμεταρρυθμίσεις τοῦ ἐν Σοφίᾳ
ὑπουργείου φημι εἶναι κατὰ τὴν « Σπο-
μπόδιν » λίαν πρόνοιοι.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

**ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΕΛΛΗΝ ΑΔΕΛΦΟ-
ΤΗΣ.** — Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ φι-
λανθρωπικοῦ τούτου σωματείου μετὰ
θυγρὰς καὶ πολυάριθμους συνεδριάζει συ-
νήθησε καὶ ἀπεφάσισε τὴν διοργάνωσιν
θεατρικῶν παραστάσεων, ὅπως ἀπὸ τὸ
προῖον αὐτῶν καλυφθῶσι τὰ χρέη, καὶ
ἡ δαπάναι αὐτοῦ δυστυχῶς ὅμως εἰς
τὴν γενναίαν ταύτην ἀπόφασιν, ἀντι-
ζητεῖται ἡ ἐπίμονος καὶ ἀκαίριος ἀγτι-
στάσις τῶν νεανίδων, πρὸς ἃς ἀπετάθη
τὸ Δ. Σ. τῆς ἀδελφότητος περὶ συμμε-
τοχῆς εἰς τὰς μελετωμένας παραστάσεις
λειτουργῶν τῶν ὄντι ἐάν ἔνεκεν τῆς ἀντή-
ξεως τῶν πατριωτικῶν μας ζημιῶσιν ἡ
φιλοπρωτος ἀδελφότης ἡ δὲ σκηνὴ καὶ
δη διὰ φιλανθρωπικοὺς καὶ ὑψηλοτέρους
σκοποὺς προξενεῖ ἔπαινον καὶ οὐχὶ ψό-
γῳν καὶ κατηγορίαν εἰς τοὺς ἐπ' αὐτῆς
ἀνέρχομένους, μόνον δὲ ἐν τῇ περιωρι-
σμένῃ ἡμῶν κοινωνίᾳ θὰ ἔχουσιν τινας
ὅλως ἀντιθετοὺς ἰδέαν!

Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλ-
θωμεν ἐν σιγῇ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθή-
ματα τῆς διδασκαλίας δεσπ. Σοφίας
Μαυροπούλου, ἥτις ἐκ τῶν προτέρων
ὑπεσχέθη τὴν συνδρομὴν τῆς, ἐάν δὲ δὲν
μυηθῶσι καὶ ἄλλαι δεσποινίδες τὸ εὐ-
γενὲς αὐτῆς παράδειγμα θὰ ναυαγί-
σῃ.

τῇ τετάρτῃ ὁρῶν τῆς προμηθείας οἰκίας.
Ἡ σύζυγος αὐτῆς τοῦ στρατηγικοῦ εἶχε λίαν πα-
ράδοξον ἱστορίαν.

Κατὰ τὴν ἐν Πολωνίᾳ διαμονὴν ὁ Γουρκόβσκι
ἠράσθη ἐμμανῶς τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ ἐνυμ-
νήσθη αὐτὴν χωρὶς νὰ σκεφθῇ ἐν τῇ ἐξάφῃ τοῦ
πάθους τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐκ Ρωσσίας ἀποχώρησιν
τοῦ ἐγκατέλειπε νόμιμον σύζυγον καὶ 5-6 θυ-
γατέρας ἐνχομένας αὐτῇ αἰσῶν καὶ ὕγιᾳ τῇν ἐ-
πάνοδον.

Δυστυχῶς διὰ τὸν στρατηγὸν οἱ ἐν Ρωσίᾳ
νόμοι δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν πολυγαμίαν, ἡ δὲ ῥωσ-
σὶς μὴ συγκρατεῖται νὰ διανεμηθῇ τὸν σύζυ-
γόν τῆς μετὰ τῆς Πολωνίδος, ἡγάσασα ταύτην
νὰ διαψευσθῇ τὸν Γουρκόβσκι. Ἐννοεῖται βε-
βαίως ὅτι ἂν ἀντὶ τοῦ στρατηγικοῦ ἐκρατεῖτο τὸ ἀ-
ναγερὸν ἐγγλῆμα ἄλλος τις ἔστω καὶ ἰδιώτης δὲν
θὰ τῷ συνεχωρεῖτο τόσον ἐυκόλως, ἡ δὲ ἐγκά-
θειρξις τοῦ εἰς Μόσχην εἶναι ἡ ἡ ἀποστολὴ τοῦ
εἰς Σιδηρίαν θὰ ἴσῃ βεβαία ἵνα ἀναγκασθῇ ἡ ἐ-
νοχὸς τῆς εὐαίτης ἀστειότητος νὰ σκεφθῇ ὅτι
δὲν εἶναι τόσον ἐυκόλος καὶ ευχάριστος ἡ σύζευ-
ξις μετὰ δύο συγχρόνως γυναικῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς
Γουρκόβσκι ἴσο στρατηγὸς τῶν Οὐσάρων, διὰ

ζῶσι τὰ περὶ θεατρικῶν παραστάσεων
σχέδια, αὐτὰ δὲ θὰ φέρωσι τὴν βα-
ρεῖαν τῆς ἀποτυχίας εὐθύνην. « Ἀλλὰ
καὶ ἄλλὰ, κατὰ τὴν δημόδιον παροιμίαν.
καὶ ὁ χι τῆς παρασκευῆς τὸ
γὰρ ἄλλ ».

— Μετ' εὐχαριστήσεως εἶδομεν διελ-
θόντα ἐντεῦθεν καὶ εἰς τὴν νέαν θέσιν
τοῦ μεταβαίνοντα εἰς Προβαδὴν, τὸν
φιλον. Ιατρὸν κ. Γ. Δέτζον, δὲν ἀμφι-
βάλλομεν δὲ ὅτι καὶ ἐν τῇ νέᾳ ἐπαρ-
χίᾳ τοῦ θὰ ἐφελκύσῃ τὴν ἀγάπην τῶν
κατοίκων, ὡς καὶ παντοῦ ἐνθάδε ὑπηρετῇ.

— Μετὰ λύτης πληροφορούμεθα ὅτι
εἰς τῶν ιδρυτῶν τῆς διεθνούς εταιρίας
καὶ ταμίας ἀπὸ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς κ.
Γ. Παπαδόπουλος νέος τίμιος καὶ ἀφι-
λοκερδῆς καὶ ἀμερολήπτως ἐργασθεὶς
ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἀρτιπαγοῦς
εταιρίας, τῆς ὁσημέραι προαγομένης
καὶ ἐδραιουμένης, παρητήθη τῆς θέσεως
αὐτοῦ. — Προσωρινὸς ἀντικαταστάτης
αὐτοῦ διορίσθη ἰπὸ τοῦ Δ. Σ. ὁ ἀξιόλο-
γος νέος κ. Ρ. Ρίζου.

— Ἐλάθον τὸν 1-ον ἀριθμὸν τῆς
ἐν Σοφίᾳ ἀρτι ἐκδοθείσης βουλγαρικῆς
ἐφημερίδος «Странник» (Ξένος). Τῇ
νέᾳ συναδέλφῳ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 30 Οκτωβρίου 1891.

— Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀ-
πέστειλε διαταγὴν πρὸς τὸ αὐλαρχεῖον
τῶν ἀνακτόρων καὶ πρὸς τὸ τοῦ διαδό-
χου, ὅπως οἱ ἀξιωματικοὶ ὑπασπιστῶν
τῶν ἀνακτόρων φέρωσι τὸ ἐπὶ τῷ θανά-
τῳ τῆς Μ. δουκίσσης Ἀλεξάνδρας ἐξά-
μνηνον πένθος ἐν στολῇ οὐχὶ μόνον εἰς
τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς
ἐπιμαίδας, τὰ ἀμφιμασχάλια, τὰ κομ-
βία τοῦ στήθους καὶ εἰς τὰ χρυσὰ σει-
ρήνια τοῦ πηλκίου. Τὸ πένθος τοῦτο ἐ-
πιβάλλεται ἐπὶ τῷ θανάτῳ βασιλικῶν
προσώπων καὶ εἰς τοὺς ἱεραρχίας τῶν
βορείων αὐλῶν, ἴσῃ τῆς Γερμανίας καὶ
Ρωσσίας.

— Χθὲς (28) ὁ βασιλόπαις Γεώργιος
ἐπανέλαβε τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ ὑπηρε-
σίαν ἐν τῷ ναυτικῷ. Τὴν 8 πρωινήν ὥ-
ραν κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ διὰ τῆς
«Κίεως» μετέβη εἰς τὸν ναυστάθμον
ἐνθα παρέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς κινή-
της ἀμύνης ἥν μέχρι τοῦδε διηύθυνεν ὁ
πολιάρχος κ. Σαχτούρης. Ὁ βασιλό-
παις Γεώργιος θὰ διαμένῃ καθ' ὅλην
τὴν ἐβδομάδα ἐν τῷ ναυστάθμῳ, θὰ ἐ-
πανερχεταὶ δὲ ἐνταῦθα τὸ ἀπόγευμα τοῦ
σαββάτου καὶ θὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν θέ-
σιν τοῦ πρωῶν τῆς δευτέρας. Ἐν
τῷ ναυστάθμῳ, ἐντὸς τοῦ διευθυντηρίου
παρέσκευάσθησαν τὰ κατάλληλα δωμά-
τια διὰ τὸν βασιλόπαιδα τὸν ὅποιον χθὲς

ἰπεδέχθησαν ἐν τῷ ναυστάθμῳ ὁ διευ-
θυντὴς αὐτοῦ κ. Κουτσούκος, ὁ ὑποδιευ-
θυντὴς καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοί.

— Χθὲς (28) διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας
τῆς 8 1/2 κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐ-
κεῖθεν εἰς τὸν ναυστάθμον ὁ πρίγκηψ
Γεώργιος ἐνθα παρουσίᾳ τοῦ διευθυν-
τοῦ τοῦ ναυστάθμου κ. Κουτσούκου, τῶν
ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐν τῇ τορπιλικῇ
σχολῇ ναυτῶν παρέλαβε παρὰ τοῦ κ.
Αλ. Σαχτούρη τὴν διοίκησιν τῆς τορ-
πιλικῆς σχολῆς, συνταχθέντος καὶ τοῦ
οἰκείου πρωτοκόλλου. Ὁ πρίγκηψ κα-
τόπιν ἐπεσκέψθη ὅλα τὰ ἐξαρτήματα τῆς
τορπιλικῆς σχολῆς καὶ τὰ τορπιλικά
σκῆφη, ἀκολούθως δὲ μετέβη εἰς τὸ διευ-
θυντήριον, ἐνθα ἐπρογεμίσθη μετὰ τοῦ
κ. Κουτσούκου. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐ-
πελήφθη τοῦ ἔργου μετ' ἐξαιρετικῆς ἀ-
φοσιώσεως καὶ ζήλου, διότι ὁ πρίγκηψ
γνωστὸν εἶναι πόσῃν τρέφει ἰδιαιτέραν
στοργὴν εἰς τὸν κλάδον, ὃν ἐκλήθη νὰ
διοικήσῃ.

— Καθὰ κατηγορηματικῶς βεβαίον ἡ
«Ἐθνικὴ» λίαν προσεχῶς διορίζεται ἰ-
πουργὸς τῶν ναυτικῶν ὁ ἐκ Λακωνίας
βουλευτὴς κ. Κυριακούλης Μαυρομιχά-
λης, τοῦ νῦν τοιοῦτου παραιτουμένου.
Αἰτία τῆς μεταβολῆς ταύτης εἶναι κατὰ
τάς βεβαιώσεις τῆς συναδέλφου, ὅτι ὁ
νῦν ὑπουργὸς ἐξήτησεν ἀνάλογον πί-
στωσιν παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου
περιορίζας αὐτὴν μόνον διὰ τὰς ἀπολύ-
τους ἀνάγκας τοῦ στόλου, ἴσῃ πρὸς ἐ-
πισκευὴν, ἐνίσχυσιν καὶ γενικὴν αὐτοῦ
κινητοποίησιν, ἀλλ' οὐ μόνον δὲν ἐιση-
κούσθη ἀλλὰ καὶ ἐχλευάσθη ὡς ζητῶν
ἀδύνατα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βου-
λῆς θὰ βραδύνη ἐπὶ τινας ἀκόμη ἡμέ-
ρας, καθὼς δὲν συνεκεντρώθησαν ἐπὶ
εἰς Αθήνας οἱ ἀπαιτούμενοι διὰ τὴν ἀ-
παρτίαν βουλευταί. Ἀλλὰς τε ἀπεφάσι-
σθη ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ὅπως
ἀναβληθῶσιν αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τῆς
Βουλῆς μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς Β. οἰκο-
γενείας. Ποίος ἔσται ὁ νέος Πρόεδρος
τῆς Βουλῆς ἀκριβῶς δὲν ἐγένετο γνω-
στὸν μέχρι τοῦδε, λέγεται ὅμως ὅτι ὁ
κ. πρωθυπουργός, ἐπισκεφθεὶς κατ' οἶκον
τὸν γηραιὸν ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴν κ.
Καλλιφρονά, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ
δεχθῇ τὴν προεδρίαν τοῦ νομοδακτοῦ
σώματος. Κατ' ἄλλας ὅμως πληροφορί-
ας, πιθανώτερος ὑποψήφιος τοῦ κυβερ-
νητικοῦ κόμματος θεωρεῖται ὁ βουλευ-
τὴς κεφαλληνίας κ. Εὐάγ. Μπασιάς. Καὶ
κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ὡς ἐπληρο-
φόρηθημεν, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν θὰ
ὑποδείξωσιν ὑποψήφιον Πρόεδρον, θὰ
ἀρκεσθῶσιν δὲ εἰς λευκὰ ψηφοδέλτια.

ὁποκλήσεις καὶ οἱ χαιρετισμοὶ ἦσαν ἀμοιβαῖαι καὶ
ἐκ τῶν μάλλον τιμητικῶν, διότι ἀμφότεραι ἐγίνω-
σκον ὅτι τὰ ἐκατέρωθεν γενόμενα ἦσαν προσποιητά.
— Καὶ λοιπὸν ἐξοχωτάτη, δὲν ἔπαρχει τί καί-
νὸν ἐξ Ἀγγλίας; ἠρώτησεν ἡ κόμησσα.

Ἡ χήρα τοῦ στρατηγικοῦ, ἐρεθισθεῖσα ἐκ τῆς ἐ-
ρωτήσεως ἀπήντησεν ἀποτόμως καὶ γεγονυῖα τῇ
φωνῇ.

— Μήπως ἀναμνηστέ τι ἐξ Ἀγγλίας;

— Παναγία μου! ὡσάν νὰ μὴ τὸ ἐγνωρίζετε.

— Ναί! Ναί! τὸ εἶχον λησμονήσῃς ὅλ' ὁ ὁ-
παστυνόμενος τοῦ ἡμῶντος Βιβόρσκη δὲν ἐπέστρε-
ψεν ἐξ αὐτῆς.

— Μάλιστα ἔμαθον ὅτι ἐπίστρεψε.

— Καὶ καλὰ ὁ Ἀνδρεᾶν;

— Ὁ Ἀνδρεᾶν! τί τὸν συνδέει μετ' ἐκείνου;

— Συνεννόηθη μετὰ τῶν συμπολιτῶν τοῦ καὶ
ἐν πολλοῖς τοῖς χρησιμεῖ.

— Ὡς χρησιμεῖ καὶ εἰς ἡμᾶς, τοῦτο τὸ γνω-
ρίζω. Εἶναι φρόνιμος ἄνθρωπος ἐπιθυμῇ νὰ πλου-
τίσῃ καὶ θὰ τὸ καταρτίσῃ. Κατόπιν...

— Κόμησσα ἀνεκάλυψε ἐν μυστηρίον.

— Αἱ μυστήριον; ἐπανελάβην ἡ κόμησσα ἀ-
νυπομόνως. (ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΤΡΙΒΗ.

Ἀξιότιμος κ. Διευθυντὰ τῆς «Οδηγού».

Χάριν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς γνῶ-
σιν τῶν ἀρροδίων καταγράψετε παρα-
καλῶντὰς κάτωθι γραμμάς ὑπευθύνη μου.

Μεταξὺ τῶν θυμάτων τῆς παρελθού-
σης καταστροφικῆς τρικυμίας ἔσχον τὸ
ἀτύχημα νὰ συγκραταλῶ καὶ ἐγὼ
ναυαγίσας μετὰ τοῦ πλοίου μου παρὰ
τὴν Καλὴν Ἀκρὰν. Τὸ πλοῖόν μου κα-
τασυνετρίθη εἰς τοὺς βράχους, τὸ δὲ
φορτίον ἀπωλέσθη μόλις δὲ ἐξώδη τὸ
πλήρωμα. Τὴν ἐπαύριον τοῦ ναυαγίου
εἰδοποιήσα τὸ ἐν Βαλτικῇ «Ἑλλ. πρα-
κτορεῖον, καθὼς πολλὴ ἦς τῆς ἐλευθέρως
Ἑλλάδος, καὶ ἐξήτησα τὴν βοήθειαν καὶ
ἰποστήριξιν αὐτοῦ. Δυστυχῶς ὁ διευθύ-
ων αὐτὸ κ. Ιωάννης Κούπας παρα-
γνωρίζων τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα τῷ
ἐπέβαλεν ἡ θέσις τοῦ ἐν τη περιστάσει
ταύτῃ, οὐχὶ μόνον ὅθεν μοι παρέσχεν
οὐδεμίαν ὑποστήριξιν, οὐχὶ μόνον δὲν
μοι ἠρώτησεν ἂν ἔχω κατὰ κράτος διὰ
τὴν φοβερὰν ἐκείνην νύκτα ἡ τέλος
καὶ τὰ ἐξόδα τῆς διατροφῆς μου, ἀλλὰ
καὶ μοι ἐξήγησε νὰ τῷ πληρώσω 100
δραχμὰς, ποσὸν δαπανηθὲν δῆθεν κατὰ
τὴν ἀναγκαίαν ἐπιτῶ ναυαγίᾳ ἐξομολό-
γησίν μου γενομένην ἐν τῷ πρακτορείῳ.

Παρατήρησα εὐσεχῶς εἰς τὸν κ-ον
πράκτορα ὅτι τὸ δεινὸν τῆς θέσεώς μὴ
οὐδόλως μοι ἐπέτρεπεν νὰ πληρώσω τι.
Τότε ὅμως ὁ ἀξιότιμος κ. πρῶτος ἐδέ-
ησεν τὴν ἐκπληρώσει τῶν καθήκοντων τοῦ
βέβαια, νὰ κατὰσχῃ διὰ τῆς ἐπιτο-
πίου ἀρχῆς τὸ κιβώτιόν μου καὶ τινα
λεῖψανα περιωθέντα ἐκ τοῦ ναυαγίου,
ἐνεκα τοῦ ὁποίου ἠναγκάσθην νὰ κα-
ταφυγῶ εἰς τὸ ἔλεος συμπολίτου μου
πινος ἐν Καθάρνῃ παρ' οὗ δανεισθεὶς
ἐπλήρωσα τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν εἰς
τὸν κ. Κούπαν.

Παρακαλῶν λοιπὸν καὶ ἀξίων ὅπως
ἐν ὅλῃ ὑμῶν τῇ ἀμεροληψίᾳ καταχω-
ρίσητε τὰ ἀνωτέρω ὑποσημειούμενα μετ'
ὕποψης.

Βάρνα, 59 ὁρίν 1891. Γ. ΞΗΝΤΑΡΗΣ.

ΠΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ.

Προσκαλεῖται ὁ Ἀριστείδης Κωνσταν-
τίνου Παπαδόπουλος ἐκ 40 ἐκκλησιῶν
καὶ ἐπαγγέλματος ἀρολογιστοῦ, ἀγνώ-
στου διαμονῆς, ὅπως παραστή ἐντὸς εἰ-
κοσι καὶ μίας ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ἐ-
νώπιον τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου τῆς Μη-
τροπόλεως Ἀγχιάλου, ἐγκαλούμενος
παρὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Χρυσόπηνης
Δ. Καλογερόγλου ἐξ Ἀγχιάλου ἐπὶ
διαζεύξει. Ἡ παρούσα δημοσιευθήσεται
διὰ τῶν ἐφημερίδων «Ὁ ἥσους» καὶ
«Φιλιππουπόλεως».

Ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1891.
† Ὁ Ἀγχιάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

ΠΙΘΑΝΕΙΣ ΒΑΓΟΝΙΟΝ				
ΣΤΑΘΜΟΙ	Βαγ.	Λιθρ.	φ.χ.	ἐκ.
Ραζιγράδ	1	56	13	30
»	1	56	13	20
»	1	56 1/2	13	10
»	1	56 3/4	13	60
»	3	56 1/2	13	45
»	1	56 3/4	13	65
»	1	56 3/4	13	55
»	1	56 3/4	13	50
Ιζνικλάρ	2	57 3/4	13	95
Σέιταντζικ	4	57 1/4	13	60
»	2	56 1/2	13	05
Κασπεράν	2	56	13	05
»	2	56 1/2	13	25
»	2	55 3/4	13	05
»	2	57	13	65
»	3	56 1/2	13	35
Προβαδὴ	1	59 1/4	14	50
»	1	57	13	60
»	1	58 1/4	14	05
»	1	57 1/4	13	60
»	1	58 1/4	14	05
»	2	57 1/4	13	65
»	1	59 1/4	14	25
»	1	57 3/4	14	05
Ισικλ. Καπ.	3	57 1/2	13	85

Βάρνα, τῇ 5 Νοεμβρίου 1891.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΟΙΝΟΠΟΙΪΑΣ

Ἐν γένει ὑπάρχοντες δύο τρόποι ἡ
μέθοδοι κατ' οὗς διατίθενται τὰ τῆς

βράσεως. Πρώτον ήταν τα σταφύλια έντελώς ώριμάς τον καθάς του συμ-
βαίνει κατά τινά ἔτη, μεταχειρίζονται
ἄλλην μέθοδον, καὶ δεύτερον, ὅταν τὰ
σταφύλια δὲν φθάσουν μέχρι τῆς έντε-
λοῦς ἐκείνης ὥριμότητος, ὅπως τοῦτο
κατὰ τὰ πλεῖστα ἔτη συμβαίνει.

α) Κατὰ τὴν πρώτην περιπτώσιν περι-
τρέχουν με οινόπνευμα (vin arma-
gnaque ὀνομαζόμενον, προτιμᾶται τοῦ
trois-six, ὡς ἀρωματικώτερον καὶ ὡς
μὴ τόσον δυνατόν) τοὺς κάδους, βρά-
ζουν ἐξ ὀλοκλήρου τὰ σταφύλια, καὶ θέ-
τουν εἰς τοὺς κάδους τὰ σταφύλια χω-
ρὶς νὰ τὰ πατήσουν. Ὁ κάδος πρέπει
νὰ γεμίζεται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτε-
ρον καὶ ἀφίεται ἐν κενόν μεταξὺ τοῦ
καπακιοῦ καὶ τῶν σταφυλῶν, διότι κατὰ
τὴν βράσιν φουσκόνουν τὰ σταφύλια ὁ
κάδος μένει ἀνοικτός μέχρι τῆς στιγμῆς
τῆς ἐνάρξεως τῆς βράσεως· τὴν ἐπαύ-
ριον, ὅτε ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται τὸ
κάλυμμα ἐκ τῶν ἀνερχομένων σταφυ-
λῶν καὶ ἀφῶν, σκεπάζουν τὸν κάδον
με τὸ καπάκιον, μετὰ ταῦτα χρίουν με
πηλόν τὸ καπάκι καὶ ὅλον τὸν γύρον,
καλύπτουν με στῶμα ἀχύρων τὸ κα-
πάκι, ὅπερ ποτίζουν καὶ κάθε, πρῶτ
δρροζίζουν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ καπακιοῦ,
καὶ ἡμέραν ἐκ τῆς κάνουλας παρα-
τηροῦν τὴν πρὸδον τῆς βράσεως. Καὶ
μετὰ τὴν βράσιν, ὅτι πλέον εἶναι ἔτοιμο
νὰ τρέξη τὸ κρασί ζυγόν ὑν τὸ καπάκι.

β) Κατὰ τὴν δευτέραν περίστασιν, εἰς
συνήθει χρόνους, ὅτε τὰ σταφύλια στε-
ροῦνται έντελῶς ὥριμότητος, ἡ μέθο-
δος γίνεται διαφορετικώτερα καὶ ὡς ἐ-
ξῆς: ἀφοῦ ἔτοιμασθον ὡς ἀνωτέρω οἱ
κάδοι ἐπανέλλημένως, πατοῦν με πόδας
γυμνοὺς τὰ σταφύλια, κρεμοῦν ἐξωθεν
τὸ δέκτιον προωρισμένον νάκρατὴ πάν-
τοτε βυθισμένον τὸ σχηματίζομενον κά-
λυμμα καὶ μετὰ ταῦτα πράττουν ὡς ἐν
τῇ πρώτῃ μεθόδῳ κατὰ τὴν πρώτην
μέθοδον τὰ κρασιά γίνονται γεύσεως
λεπτοτέρας καὶ ἐλαφροτέρας, ἀλλὰ κατὰ
τὴν δευτέραν μέθοδον γίνονται μᾶλλον
χρωματισμένα καὶ σταθερότερα καὶ ἰ-
σχυρότερα. Διὰ τοῦτο ὅταν μὲν εἰς κα-
τάστασιν έντελοῦς ὥριμότητος εἶναι τὰ
σταφύλια μεταχειρίζονται τὴν πρώτην
μέθοδον διὰ νὰ κατασκευάσων κρασιά
λεπτῆς γεύσεως καὶ τὰ ὅποια εὐκόλως
παλαιόνουσιν ἢ ἔχουν τὴν πέρασιν τῶν
παλαιῶν κρασιῶν· μεταχειρίζονται δὲ
τὴν δευτέραν μέθοδον ζυλλίζοντες τὰ
σταφύλια, τὰ σταφύλια δὲν εἶναι έντε-
λοῦς ὥριμότητος, διὰ τῆς μεθόδου ταύτης
δυνατώτερα καὶ μᾶλλον χρωματισμένα
γίνονται τὰ κρασιά ἐν ᾧ τὸ τῆς έντε-
λοῦς ὥριμότητος οἶκος ἐν ἔχοντα τὴν ἰ-
διότητα ταύτην, προσπαθοῦμεν νὰ τὰ
προσαποκτήσωμεν καὶ με ἄλλας καλὰς
ιδιότητας τελειότητος τῆς λεπτῆς γεύ-
σεως καὶ εὐγεν. ὅς. Κατὰ τὴν πρώτην
μέθοδον, δηλ. ὅταν δὲν πατοῦμεν τὰ
σταφύλια, ἀφοῦ μετὰ τὴν βράσιν τρα-
βήσωμεν τὸ καλὸ κρασί, τὸ ἐπίλοιπον
πρέπει νὰ τὸ τραβήσωμεν εἰς χωριστὸ
μέρος καὶ κάνομεν δευτέρας ποιότη-
τος κρασί treuillis (vin de presse). Καὶ
ταῦτα μὲν καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κα-
λοὺς ἀμπελῶνας, οἶπινες κατὰ τὰς δια-
φορὰς τῶν ἐτῶν καὶ διάφορον ποιότητα
σταφυλῶν ἀποδίδουσιν.

(ἔπεται συνέχεια.)

Δ. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ.

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΜΟΙ (Κωνσταντινῶν).

Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ὁ Ρουμάνος
ἀρχαιολόγος κ. Γρηγόριος Τσιλιέσκου
ὀργάνωσεν ἐνδιαφέρουσαν ἀρχαιολογι-
κὴν ἐκδρομὴν ἐξ 70 φοιτητῶν τῆς φιλο-

λογικῆς Σχολῆς εἰς Δόδρουσαν. Τὰς
μελέτας καὶ παρατηρήσεις αὐτῆς συνο-
ψίζει νεωστὶ ἐκδοθεῖσα πρῶτημετὰ τῆς
δεσποινίς ὡς Ἑλένης Γεωργίου, ἧς εἰ-
χε λάβει μέρος εἰς τὴν εἰρημένην ἐκ-
δρομὴν.

Ἡ πραγματικὴ αὕτη ἀποτελεῖ τὸ πρῶ-
τον μονογραφικὸν δοκίμιον ἐπὶ τῆς ἀρ-
χαίας πόλεως τῶν «Τόμων». Αἱ ἀκά-
ματοι ἀνερευνήσεις τοῦ κ. Τσιλιέσκου
καὶ αἱ ἐνδιαφέρουσαι ἀνακαλύψεις αὐ-
τοῦ δὲν ἀφίνουσιν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν
ἐπὶ τῆς τοποθεσίας τῶν ἀρχαίων πόλε-
ων τῆς Δοδρουτῆς ἢ διὰ νὰ εἰπωμεν
καλλίτερον, τῆς κάτω Μοισίας. Αἱ πόλεις
αὗται εἰσὶ: Τὸ Δουρόστορον (Σιλιστρία),
Νοβιόδουνον (Ιζατσα) Ἀρούβιον (Μαν-
τζίσι). Γκάρσον (Χάρσοβα) Σουσιδάβα
(Οστρόβ), Καπιδάβα (Τζερναβοδά), Ἰσ-
τρόπολις (Καρανισί), Διονυσόπολις
(Μπαλτζίκ), (Σ.Σ.Ο. ἢ Διονυσόπολις δὲν
εἶναι τὸ Βαλτζίκιον, ἀλλὰ ἡ Βάρνα),
Μαρκιανούπολις (Δέβνα) Ἀζιόπολις (Σω-
ζούπολις), Κίος (Χασαβλίκ) Αἰγισσος
(Γούλτζα), Κάλλαπις (Μανκάλια) Τρόε-
σμης (Ιγλιτζα), Οδησσός (Βάρνα), Τόμοι
(Κωνσταντινῶν) καὶ τέλος πάντων Τρο-
παῖος ἢ Τρόπαον Τραϊανῶν (Αδάμ. Κλι-
σι). Ἰκανὸς ἀριθμὸς ἐπιγραφῶν παν-
τὸς εἶδους, μεταλλίων, νομισμάτων, ἀ-
ναγλύφων, τάφων, ἀγαλμάτων κλπ. ἀ-
ποτελεῖ ἡδὴ ἐνδιαφέρουσαν συλλογὴν
ἀθροιστικῶν καμμένων πλουτισμένην ὁ-
σμήραι καὶ προωρισμένην νὰ καταστή-
μια ἐκ τῶν ἀραιότεραν τοῦ κόσμου.

Ὅπως ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πραγμα-
τείαν, ὁ συγγραφεὺς ἐκθέτει μετ' ἀκρι-
βείας καὶ ἐν εἰκονιστικῇ ὀφει τὰς ἐντυ-
πώσεις τοῦ ταξιδίου καὶ τὴν ἱστορίαν
τῶν περιπετειῶν τῆς πόλεως τῶν Τό-
μων. Ὡς διηγείται ὁ Οβιδίος, οἱ Τόμοι
ἦγον ἀποικία Μιλησίων· ἔχει ὅθεν κατὰ-
γωγὴν Ἑλληνικὴν, καθὼς καὶ αἱ πλεῖ-
στα πόλεις τοῦ παραλίου τοῦ Εὐξείνου
Πόντου. «Ὀνομάσθη δὲ Τόμοι, λέγει ὁ
Οβιδίος, διότι, ὡς λέγουσιν, αὐτόθι μί-
α ἀδελφὴ ἔκοψεν εἰς τεμάχια τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτῆς». Ἀλλ' ἡ μυθικὴ αὕτη ἐτυμολο-
γία τοῦ ὀνόματος τῶν Τόμων εἶναι
μᾶλλον τρόπος ἐκφράσεως τοῦ πτυχῶ-
τοῦ, τοῦ κοιλώδους τοῦ παραλίου, ἐκ
τοῦ ῥήματος τέμνω τῆς Ἑλληνικῆς. Ἡ
ἀποικία αὕτη ἀπέκτησεν ἐνὼρίς σοβαρὰν
ἐμπορικὴν σημασίαν καὶ ὑπεροχὴν τινά
ἐν τῇ Εὐξείνῳ, ἣν ἀπώλεσεν βραδύτε-
ρον ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ χώρα αὕτη ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν
τῆς Μοισίας κατὰ τὰ ἔτος 29 ὑπὸ τοὺς
Ρωμαίους καὶ ὁ Οβιδίος περιγράφει ἡ-
μῖν τὴν κατάστασιν τῆς πόλεως Τόμων
κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα. Μολοντί ὁ
ποιητὴς εἶχε λόγους νὰ μὴ εἶναι εὐχα-
ριστήμενος ἐν τῇ μέσῳ τῶν Γετῶν, ἐν
τούτοις τὰ Λυρικά καὶ τὰ Ποντικά αὐ-
τοῦ ἀποτελοῦσιν οὐχὶ μόνον ἀξιόλογον
φιλολογικὸν μνημεῖον, ἀλλὰ καὶ πολύ-
τιμον ἱστορικὴν μαρτυρίαν. Μετὰ ὀκταε-
τὴ πικρὰν ἐξορίαν ὁ αὐτὸς τῶν Ἑορ-
τῶν ἀπέθανεν αὐτόθι εἰς ἡλικίαν 57
ἐτῶν, καὶ ἐάν τὸ ἐπὶ τῶν πολιτῶν τῶν
Τόμων ἀνεγερθὲν αὐτῷ μνημεῖον δὲν
ἀνευρέθῃ, ἡ μνήμη του τουλάχιστον
διαμένει παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις, σί-
μερον δὲ ὁ ἀνδρίας τοῦ Φεράρη ἱδρυ-
ται ἐπὶ ταῖς μεγάλαις πλατείαις τῆς Κων-
σταντινῆς. Μετὰ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν βαρ-
βάρων, ἡ πόλις κατεστράφη, ἀνοικοδο-
μῆς δὲκ νέου ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ
Μεγάλου ὅστις τῇ ἔδωκε τὸ ὄνομα τῆς
ἀδελφῆς του ὅπερ καὶ σήμερον φέρει ἡ
πόλις, ἧς ἐπανεῖδε νέους χρόνους δό-
ξης, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν λεγομένων
τοῦ Σαζομένου, ὅστις τὴν ἀποκαλεῖ με-
γάλην καὶ εὐδαίμονα.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

Ὁ γνωστὸς κ. Νικόλαος Χ. Θεο-
δώρου ἀγγέλλει εἰς τὸ σεβαστὸν
κοινὸν ὅτι συνεπεία τῆς τελευταίας
βροχῆς ἐξ ἧς ἐκρήμνισε τὸ τέως
κατάστημα αὐτοῦ, μετεφέρθη εἰς τὸ
ὑπ' ἀριθμὸν 466 κατάστημα τοῦ κ.
Σταύρου Φ. Ζαφειροπούλου κατὰ:

τὴν ὁδὸν Θεσσαλονίκης (Κολυ-
εκα) ἀπέναντι τοῦ ἐπιτοπωλείου
τοῦ κ. Κ. Δαβιδοπούλου, τὸ ὅποιον
ἐπλούτισεν ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων
παρ' αὐτῷ καὶ μετὰ διάφορα ἄλλα
εἶδη εὐρωπαϊκά τε καὶ ἐγχώρια εἰς
τιμὰς συγκαταβατικάς.

TAXYTHS

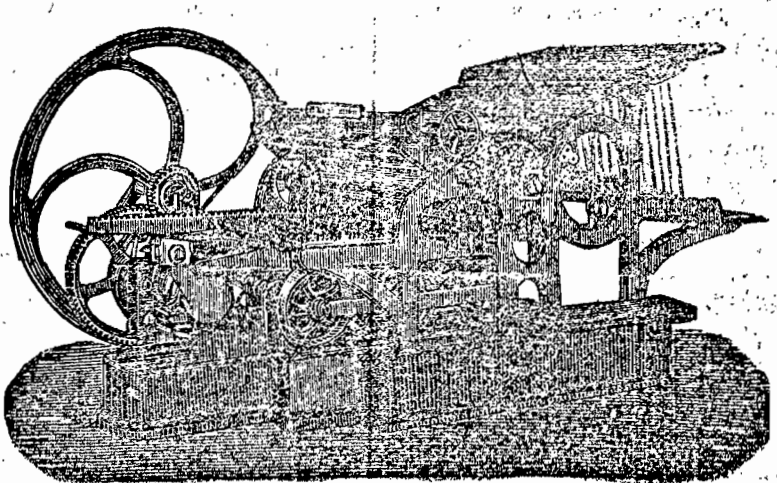
ΕΥΘΥΝΙΑ

ΛΕΩΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ „ΟΔΗΣΣΟΥ“

ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΗ ΑΡ. 535.

Εκπτώσις 25% ἀπὸ τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφειῶν

Τὸ τυπογραφεῖον ἱμῶν κικημένον ταχέατῃν νεωτάτου συστήματος μηχανὴν καὶ πελοτισμένην διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλοτάτων χαρακτῶν ἀναλαμβάνει πάσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρίαν, Ἑλληνισμὸν, Γαλλισμὸν, Ἰταλικὸν Ἀγγλικὸν Γερμανικὸν καὶ Σερβικὸν γλῶσσας.

Οἱ ἀδελφοὶ ἔσονται ἀνελασμένοι τὴν ἐκτέλεσιν ἀγγελιῶν θανάτων, μνημόσυνων, γάμων, ἀφραδῶν βαπτίσεως καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν!

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Προσκλητήριων, Ἐπισκεπηθῶν, Διηγημάτων, Λογαριασμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΦΟΙΝΙΞ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς
πυρκαϊᾶς ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐν
ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ
ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην
ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ
Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ
αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἐνεκα τῶν
ἐλευθερίων αὐτῆς ὥρων καὶ τοῦ συ-
στήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ
τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρ-
καϊὰς ἀκίνητα, κίνητα, ἐμπορεύματα
κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατηρήσεως εἰδι-
κῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ
τὴν Βουλγαρίαν.

LA FONCIERE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λαωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίον τῶν θαλασ-
σιων κινδύνων παντὸς εἶδους ἐμπο-
ρεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλό-
μενα ἢ δι' ἰστίοφόρου, ταχὺς κανο-
νισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέρον-
τες καὶ διατηρήσεις ἀσφαλιστῶν πο-
λὺ μετριάσμενη.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ I. M. ΜΑΒΙ Πράκτορι ἢ κ. Α. ΙΑΚΟΜΙΔΗ.

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσουρμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελῶφ — Δοβρίτζ
Αμοιρ. Βασιλείου — Καθάρνα

Ἀρμενιάκ. Δαματιάν — Βαλτσίκιον
Ι. Ἀμοιρ. Βασιλείου — Καθάρνα.